

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Bjovalfs Drape eller det af Hr. Etatsraad Thorkelin 1815 udgivne angelsachsiske Digt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 244. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_11-txt-shoot-idm1073/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

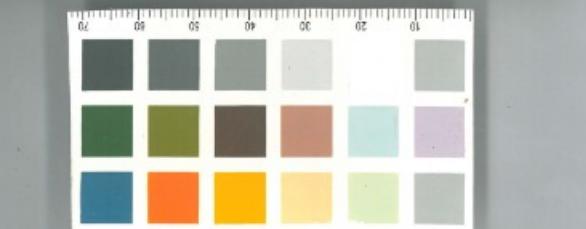
bevægt! som næst han før oven leser Frost-Vaarene i Vaar, og Jis hensmelter, saa smelter nu, i Hells tens Haand, det glødende Sværd af Trolde's Blod det. Kun Høfset bliver tilbage, og uden at fristes af de mange Ksenodier trædt ham, fører han Kun det og Grændels Hoved som Seiersstegn med sig *). I midlertid er Hroðgar fortigfuld dræget hjem, da haus Hossindør af det oprørte blodige Vaab Nutt, at Bjovulf har sat Livet til, Goherne have ogsaa tagt Haadet om at se deres Hørding mere, men blive dog ved sorgmøbige at stirre paa Søen, hvot de da til sidst opdage den svømmende Seier-Herre, antræmme ham gladelig, og vandre triumpherende til Borgen med Grændels Hoved, som fire Gosther bære paa en Stang, og fremmøje i Salen til ikke ringe Gru for Meind, saaressom Krinder.

Den 24de Saang begynder Bjovulf med en Koch Bereitung om sin Daad, og farer nu saa den lykselige Konge det gyldne Handfang, hvorpaa Fortids Bedrifster liges fra Synsbloodens Liber ere aftegnede, og Runer fortalte, hvem der var Messer for Sværet og til hvem det blev gjort. Derpaa ubryder

*). For hvem der vil læse Digtet, anmærkes, at hafela som man, forstelligt Prevet, ikke støver paa i Digtet, men aldrig i Verica, hvæder efter noialigt Prove overalt, som og tydelig her (S. 124 l. 2) et Hoved,

den mindre Danner - Konge i Bjovulfs Præs, vidner, at hans Overmand har Unge fundet, og kaster et Sideblik til Heremod, som, hvor hertil han end var udrusset, hvor hertil han end steg i Magt og Wre, dog, langt fra saa at tjene Tak af Skjoldung-Stammen, blodgitterig, stolt og nids, konnede Daner med Utaf, og afvendte alle Hjertet fra sig *). Heraf tager Oldingen Anledning til at advare den unge Helt for Hermods Fristelser. Med inderlig Beemod sildter den gamle Konge - Skjald i usforkonstede Ord, hvorledes det sædvanlig gaaer Menneskens Born, naar den Ewie skænker dem Sundhed, Rigdom og Wre, saa ingen Haand lofter sig imod dem, men al Verden vendes efter deres Willie. Da, siger Oldingen, indslurter Vogteren.

*). At Heremod her er Navnet paa en Helt, seer man klart, og unres ti berover, da det findes næsten i alle de angelsaksiske Kongers Slagts-Registre, et langt fra Voldas. At man ogsaa i Norden hørde Sagn om Hermod som en Helt, seer man af Synblas Sang, men det er, saaledt jeg veed, ogsaa Alt. Skade at der juft flettes noget her (S. 129 l. 13) mellem ar og Syldingum, som baade Hedsføning, Klæmbegeflay og en af Afslæsterne viser', thi ellers kunde man ventet at see den Skjoldungs Stavn, i hvis Gaard Hermod var. Han synes vel at kædes Egvela, men det klinger fremmed og sart.

i Hjertet, og naar han sover tryggest, staer Banes-
Manden nær med sin sværdte Bro, Intet bestyr-
mer mod den dodelige Pill, Hovdingen synker, og
Hemmide vele udeu Sorg hans Skatte. Saa vogt
dig nu, herlige Kompe, elstede Bjorulf! bliver han
ved, end blomstrer du i Styrke, men om en lidet
Stund synker du dog for Siv eller Sværd, Ild eller
brusende Bolger, eller dog for Alderdommen som
hyller det funkende Vie i Merkhed. See paa mig!
mangfoldige Gange lob Taret runde, og jeg sad
urocket i min Vælde, vidste mig ingen Bare fra nos-
get Verdens Hjørne, da pludselig Grondel blev min
Elstek. Dog, takket være den evige Herre, som lob
mig leve til nu, mine Vine ses Giendens blodige Hos-
verb! Sak nu til Sæde! glæd dig med Vinen, Kle-
nobier fejres i Morgen *).

Jeg vil haabe, at het ikke fortryber Læseren,
at med Oldingen at befinde sig hærdt ved Udgan-
gen af 25de Sang, som foruden dette, kun har en
fort Bereetting at fare om Gillets Glæder, om
Ravnem som næste Morgen forkynder Bjorulf So-
lens Dypgang, og vækker hans Kængsel efter Hjem-

* Dette er ingenlunde en Oversattelse, men kun Ind-
holden, angivet mestest med Sangens egne Ord, hvilket
jeg vel ser en Sikkerheds Skyld maa anmerke.

